

KYLE GRAY

LIHTNE
ÜHENDUSE
VÕTMINE
INGLITEGA

KUIDAS NÄHA, KUULDA
JA TUNNETADA
OMA INGLEID

Originaali tiitel:
Kyle Gray
Connecting with the Angels Made Easy
2015

Kõik õigused käesolevale väljaandele on seadusega kaitstud. Kogu raamatut või ükskõik millist osa sellest ei ole lubatud reprodutseerida, paljundada ega levitada ükskõik millisel viisil või milliseks otstarbeks ilma autoriõiguse valdaja kirjaliku loata.

Selles raamatus toodud infot ei peaks käsitlema asendusena professionaalsele meditsiinilisele nõuandele, konsulteerige alati arstiga. Kogu raamatus toodud info kasutamine on lugeja valikul ja riskil. Ei autorit ega kirjastajat saa pidada vastutavaks ühegi kaotuse, nõude ega kahju eest, mis tekib kolmandate osapoolte võrgulehtedel toodud materjali kasutamise, väärkasutamise, soovitude järgimise või meditsiinilise nõuande võtmata jätmise tagajärjel.

Tõlkinud Silja Soone
Toimetanud Anneli Sihvart
Korrektuuri lugenud Inna Viires
Kaane kujundanud Reet Helm

Copyright © 2015 by Kyle Gray. All rights reserved.
Originally published in 2015 by Hay House UK Ltd.
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2023.

D02424023
ISBN 978-9949-87-041-7

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

„Kõik, mis tuleneb armastusest, on ime.“

„**IMEDE KURSUS**“

Sisukord

Harjutuste nimekiri	ix
Sissejuhatus	1
 I OSA: KES ON INGLID?	
1. peatükk: Inglise on tõelised	11
2. peatükk: Inglise eesmärk	19
3. peatükk: Kuidas inglised aidata saavad	29
4. peatükk: Inglise koorid	41
5. peatükk: Kaitseinglid	49
 II OSA: TÖÖTAMINE KOOS INGLITEGA	
6. peatükk: Kohtumine oma kaitseingliga	61
7. peatükk: Peainglise võimsus	75
8. peatükk: Tervendavad inglised	93
9. peatükk: Inglise nägemine	111

10. peatükk: Inglise kuulmine	125
11. peatükk: Inglise tunnetamine	141
12. peatükk: Silla loomine	155
13. peatükk: Inglise töövahendid	165
<i>Palved ja afirmatsioonid</i>	175
<i>Küsimused ja vastused</i>	179
<i>Lõpumõte</i>	183
<i>Allikad</i>	185
<i>Tänuõnad</i>	188
<i>Autorist</i>	190

Harjutuste nimekiri

Abi vastuvõtmine	18
Nägemine läbi hinge silmade	29
Andestamine	40
Inglite kutsumine	48
„Kallis kaitseingel...“	58
Kaitseingli meditatsioon	73
Abi saatmine peainglitelt	91
Inglitervenduse jagamine	109
Psüühilise nägemise aktiveerimine	117
Aura vaatamine	118
Ingli vaatamine	119
Enda aura vaatamine	123
Sulgemine	124
Inglite moodi mõtlemine	130
Inglite kuulatamine	136

Inglisõnumi kanaldamine sõbrale	140
Aura tunnetamine	145
Tunnetamine	147
Päikese alla tõmbamine	150
Südame avamine	152
Küünlarituaal oma kaitseingli enda lähedale kutsumiseks	154
„Ma armastan...“	165
Sidemete läbilõikamine	170
Häälestumine	174
Lahti ühendamine	175

Sissejuhatus

Ma ei unusta kunagi esimest korda, mil ma oma kaitseinglit füüsiliselt nägin. Olin vaid 20-aastane ja kogu spirtuaalse töö seljataha jätnud. Kõik raamatud, tarokaardid ja kristallid olid pandud kastidesse seisma.

Olin professionaalseid psüühilisi lugemisi läbi viinud alates 16ndast eluaastast ja seda oli saanud liiga palju. Ühendkuningriikide noorima meediumina tunnustatud saamine oli esialgu põnev, aga aastate möödudes sai sellest pigem koorem kui „and“.

Kuigi olin vaid teismeline, olin veetnud enamiku oma ajast keskealiste naistega või inimesi nende probleemidega aida-tes. Tajusin, justkui oleks minu roll, eesmärk ja põhjus inimesi aidata, kuid tundsin end tasakaalust väljas olevana. Kogesin kõige ebatavalisemaid asju. Näiteks tegin lugemist menopausi läbivale naisele ja tundsin kuumust! Istusin ja sain kuumahoo koos temaga või isegi tema eest. See polnud meeldiv! Kogesin ka kõige keerulisemaid olukordi, alates lahkunud inimestest kuni mahajääjate leinani. Nõustasin lahutust läbivaid inimesi. Olin muserdatud. Vajasin puhkust.

Arutasin olukorda emaga ja nõustusime, et on aeg lõpetada. Mõtlesin ülikooli mineku peale ja isa soovitas õppida muusika-produktsiooni. Tegingi seda ning töötasin hiljem Glasgow' lennujaamas ja läksin siis edasi tööle neljatärnihotelli ürituste koordinaatorina, pidades kõrvalt ka DJ ametit.

Mulle meeldis minu töö hotellis, kuid kahtlemata esitas see välja-kutseid. Mäletan, et umbes kuus kuud pärast ametisse asumist tundsin, et pean lõpetama virisemise, inimeste süüdistamise ja negatiiv-susesse panustamise. Tuntud fraas: „Ole muutus, mida soovid näha,“ käis mul pidevalt peast läbi ja ma teadsin, et sellel on põhjus. Ma polnud kõige keerukama iseloomuga inimene, kuid kahtlemata ei väljendanud ma armastust oma parimate võimete kohaselt.

Mäletan, et läksin tol õhtul voodisse koos välja otsitud ingli-raamatuga. Lamasin teki all ja hakkasin seda lugema. Olin väga süüvinud lugemisse jumalikest olenditest, keda olin alati näi-nud, kuulnud või tundnud, kui lugesin kaarte või inimesi. Siis, kui üht lehekülge pöörasin, langes raamatust puhas valge sulg ja maandus mu rinnale. Pärast seda toimus kõik justkui aeg-luubis. Minu tuba täitus kõige kirkama kuldse valgusega ning minu voodi kohale kaardus veelgi valgusi, mille piirjooned meenutasid kujusid, keda saan kirjeldada vaid ingellike olen-ditena. Mäletan, et tundsin end armastatuna, turvaliselt ja jäin magama, teades, et me pole ainsad olendid universumis...

Ärkasin järgmisel hommikul telefonis kõlava äratuse peale. Olin harjunud seda automaatselt kinni vajutama, kuid sel päeval ava-

sin silmad ja vaatasin telefoni. Kell oli seitse hommikul. Panin äratuse kinni ja telefoni tagasi voodi kõrvale lauale. Seejärel, vaadates voodi kõrvale, valmistudes üles tõusma, mõistsin äkki, et seal seisab mees ja vaatab mind. Ta oli üle kahe meetri pikk ja Barack Obama teisik. Raputasin pead, mõeldes, et olen endiselt poolunes, ja pilgutasin mõned korrad silmi. Ta oli endiselt seal.

Tundsin, justkui oleks ta mulle tuttav, aga ma ei teadnud, miks. Ma ei hakka valetama – minu loogiline meel mõtles: „Mis paganaat siin toimub?“ Samal ajal oli mu keha hangunud aukartusest selle suursuguse olendi ees. Tema silmad olid kui tuli – tundus, justkui oleksin vaadanud leekidesse. Ja tema vaatas vastu, kogu minu olemusse. Ma ei saanud muud kui tunda armastust. Kuid mul polnud aimugi, mida ta minust tahtis ja ma olin jälle hiljaks jäämas, seepärast tõusin, läksin duši alla ja lootsin, et mees on kadunud, kui tagasi tulen.

Mäletan, et läksin tagasi oma magamistuppa, rätik ümber piha mähitud... ja ta oli endiselt seal. Vaatasin teda seekord põhjalikumalt. Ta lihtsalt seisis seal... kandes raudrüüd. See oli metallist rüü, mis täpselt tema kehaga sobitus. Ohoo. Kui oleksite seda näinud, oleksite mõelnud, et tegemist on superkangelasega.

Superkangelane või mitte, ma otsustasin, et ta ei näe mind riietumas, seepärast riietusin vannitoas ja läksin siis päevaga edasi.

Kontorisse jõudnud, ei rääkinud ma nähtust kellelegi. Ma ei tahtnud, et inimesed mõtleksid, et olen aru kaotanud. Veelgi enam,

mida ta minust tahtis? Teadsin, et kui sedasorti asjad juhtuvad, on selles midagi enamat. Ma usun tõesti, et spirituaalsed kogemused saabuvad põhjusega – ja alati meie kõrgeimaks hüvanguks.

Vahetult enne lõunat hakkas minu mobiiltelefon helisema. Minu ülemus küsis: „Kas sa lülitaksid selle välja?“, kuid kõne pakkus mulle huvi. Tegemist oli eranumbriga ja ma arvasin, et see võib olla võimalus DJ-tööks, seepärast ütlesin, et vastan kõnele kontorist väljas.

Vastates olin meeldivalt üllatunud, kuuldes väljaandes Scottish Sun töötava naise häält.

„Kas selgeltnägija Kyle Gray kuuleb?“

Vastasin üsna järsult: „No, ma olin seda, aga enam mitte...“

Naine kõlas šokeerituna. „Mida tähendab, „olite“? Kas see pole anne? Helistan teile uue kolumnisti ametikoha pärast. Mõtlesime, kas oleksite huvitatud intervjuu andmisest.“

Ma ei hakka valetama – ma polnud huvitatud ja väljendasin kahtlemata oma vastumeelsust. Kuid pärast veel paari telefonikõnet ja ema käest küsimist otsustasin järele anda ja minna „juttu ajama“.

Nädal aega hiljem olin (taas) hiljaks jäämas, seekord intervjuule ajalehes Scottish Sun.

Minuga tuli kohtuma vanemajakirjanik Yvonne ning võttis istet, et mulle mu elu kohta küsimusi esitada. Ta oli sõbralik viiekümnendates eluaastates naine, sale ja blond, pea peal prillid, mis kirjutamiseks ette ja rääkimiseks eest ära libisesid. Ta huvitus minu tööst ja ma tundsin, et ta on soe ja hooliv. Nägin tema auras (kõike elavat ümbritsevat energiat) säramas, teda ümbritses ingli valgus. Kui naine istus, jalutas sisse kassi vaim ja istus talle sülele. Ma ei öelnud midagi, kuid jätsin selle meelde.

Kui toimetaja saabus, oli see justkui stseen filmist „Saatan kannab Pradat“. Teadsin, et tal on tõsi taga ning ta ei taha kelleltki mõttetusi kuulda.

Ta ütles kohe: „Olen tänapäeval näinud palju teiesuguseid. Mida te loete? Kive, luid, ruune, haudu...?“

Naersin närviliselt ja ütlesin: „Mitte päris nii. Aga näen vahel inimeste ingleid ja usun, et kui kutsume ingleid enda ellu, suudame kõigest üle saada.“

„Oo, see meeldib mulle,“ ütles ta üllatunult, „ja ka teie meeldite mulle üsna. Olete noor, lahe ja uus. Me pole tegelikult kunagi midagi niisugust näinud.“

See kõlas julgustavalt, kuid ta lõpetas intervjuu varsti, öeldes, et nad võtavad ühendust. Kui valmisin lahkuma, õhutas minu kaitseingel mind kassi mainima. Mäletan, et olin närvis ja tahtsin end tagasi hoida, kuid teadsin, et pean tõestama enda ehtsust.

Õnneks selgus, et Yvonne'il oli sellega tõesti seos, kuna tema kallid kass Majika oli vaid mõne päeva eest magama pandud.

Teadsin, et midagi on toimumas, ning sain mõne päeva pärast meili, milles mulle pakuti kuuenädalast ametikohta. Tundsin end ebakindlalt, kuid otsustasin selle vastu võtta. Tundus, justkui oleksin püüdnud ingleid liiga kaua tõrjuda. Otsustasin võitlemise lõpetada. Loobuda oma tõe eest ära jooksmisest. Valisin alistumise ja selle tee vastuvõtmise, mille inglid minu ees selgelt laiali laotasid.

Otsustasin täiustada mediteerimispraktikat ja töötada oma oskustega. Läksin tagasi hotelli ja rääkisin kolleegidele oma kogemustest. Nad kõik näisid imestunud. Rääkisin neile ka oma uuest tööst, kuid lisasin, et samuti jätkan hotellis töötamist. See oli tol ajal minu kindlustunde alus. Mõeldes muutusest, mida ma näha tahtsin, otsustasin, et muudan hotellist töötamise enda projektiks. Kui suudan seal olla positiivne eeskuju, suudan seda igal pool.

Otsin töö juurde inglikaartide paki ja asetasin oma lauale. Tõmbasin igal hommikul ühe kaardi ja lasin seda teha ka kolleegidel. Paigutasin laua ümber positiivseid afirmatsioone ja kleepisin neid ka kolleegide seintele. Oli aeg hakata positiivseks.

Vaid nädal hiljem kutsuti mind tagasi ajalehte Scottish Sun, et kohtuksin veel mõnede töötajatega, sain hulga käsitsi kirjutatud kirju minu esimese autoriveeru jaoks. Tegin alustuseks lugemisi ajakirjanikele ning nende pereliikmetele ja sõpradele.

Sel viisil lugemiste läbiviimine tähendas, et inimesed said minu võimeid näha. Esimene veerg läks trükki teisipäeval ja see oli põnev hetk.

Mõni päev hiljem oli mul tööst vaba päev ja ma olin kodus, kui uksele koputati. Avasin ukse ja nägin seal seismas suure kotiga postiljoni.

„Kas olete hakanud ajalehele kirjutama?“ küsis ta.

„Jah, tõepoolest olen,“ tunnistasin.

„Noh, see on teile!“ ütles ta mulle kotti ulatades.

Hakkasin seda vastu võttes närviliselt naerma.

Siis ütles postiljon: „Ärge pange ust kinni, mul on veel kaks tükki allkorrusel!“

Minu elu oli nädalaga muutunud.

Mäletan, et istusin emaga puhketoas, vaatasin kõiki neid kirju ja olin sellisest reaktsioonist täiesti rabatud.

„Mida ma teen?“ küsisin.

Ema vastas rahulikult pisarsilmi: „Pead need lihtsalt läbi töötama ja endast parima andma. Olen su üle nii uhke!“